

สถานภาพของข้าราชการพลเรือน ในมหาวิทยาลัย สาย ก.*

1. ผลของการศึกษา

ภายหลังจากที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้นำระบบจำแนกวิทยฐานะ (academic rank classification) มาใช้กับผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ในสาย ก. ผลของการศึกษาที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้ต้องข้อหารือเรื่องการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ได้ทำให้เกิดผลกระทบกระเทือนก่อสิทธิและผลประโยชน์อันพึงได้ของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ ในสาย ก. หลายประการ ได้แก่ :

- 1.1 อัตราเงินเดือนขั้นต้นของตำแหน่งทางวิชาการต่ำกว่าเดิม
- 1.2 การเลื่อนระดับตำแหน่งและเงินเดือนของตำแหน่งทางวิชาการในระบบปัจจุบันมีการคิดขึ้น
- 1.3 โอกาสที่จะได้รับการปรับขั้นเงินเดือนเสียเปรียบข้าราชการพลเรือนสามัญ และข้าราชการประจำอยู่นี้
- 1.4 เสียสิทธิและผลประโยชน์บางประการในการขอตำแหน่งทางวิชาการ
- 1.5 ขาดหลักการสำคัญในการพัฒนาข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย สำหรับในข้อ 1.1 นั้น ได้มีการกำหนดอัตราเงินเดือนขั้นต้นของตำแหน่งทั่วไป ในระบบปัจจุบันที่มากกว่าในระบบเดิม กล่าวคือ ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในระบบปัจจุบันขั้นต้นได้รับเงินเดือนระดับ ๕ ขั้น 4,245 บาท เทียบเท่าตำแหน่งหัวหน้าแผนกเล็กที่มีความรับผิดชอบไม่สูงนัก ซึ่งถ้าก่อ

* กลุ่มศึกษาสถานภาพของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย สาย ก. ประกอบด้วย สมนึก แกงเจริญ ภวัตย์ วรเทพพุฒิพงษ์ นิตย์ สมมาพันธ์ วงศ์ษามชล์ สุทธิวัฒนพันธ์ และ สุวี ปภาณุ

ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ในระบบเดิม ที่มือตราช้างเดือนชั้นเอกเทียบเท่าตำแหน่งหัวหน้า กอง ซึ่งได้แก่ระดับ 6 ขึ้น 5,945 บาท ในระบบบัญชีบัน

ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในระบบบัญชีบันขึ้นทันได้รับเงินเดือนระดับ 6 ขึ้น 5,945 บาท เทียบเท่าตำแหน่งหัวหน้ากองหรือหัวหน้าแผนกใหญ่ ซึ่งทำกว่าตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในระบบเดิมที่มือตราช้างเดือนชั้นพิเศษ เทียบเท่าตำแหน่งผู้อำนวยการกอง ได้แก่ ระดับ 7 ขึ้น 7,265 บาท

ตำแหน่งศาสตราจารย์ ในระบบบัญชีบันขึ้นทันได้รับเงินเดือนระดับ 7 ขึ้น 7,265 บาท เทียบเท่าตำแหน่งผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าฝ่าย ซึ่งทำกว่าตำแหน่งศาสตราจารย์ในระบบเดิมที่มือตราช้างเดือนชั้นพิเศษ ซึ่งได้แก่ ระดับ 9 ขึ้น 8,885 บาท เทียบเท่าตำแหน่งรองอธิบดีในระบบบัญชีบัน

การเปรียบเทียบฐานะตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์ ก่อนและหลังการปรับสู่ระบบจำแนกวิทยฐานะ (academic rank classification) ปรากฏรายละเอียดตามภาพนี้

สำหรับในข้อ 1.2 จะเห็นได้ว่า การเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการในระบบเดิม ไม่มีการพิจารณา กล่าวก็คือ เลื่อนตำแหน่งจากอาจารย์ ศรี โล เอก และพิเศษ ให้ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ มือตราช้างเดือนถึงชั้นต่อไปของระดับตำแหน่งที่จะเลื่อนขึ้นไป ในบัญชีบันได้นำ เอาระบบจำแนกวิทยฐานะ (academic rank classification) และการประเมินคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการ เพื่อกำหนดให้ได้รับเงินเดือนสูงขึ้นอีกหนึ่งระดับ (efficiency bar) ตาม กฎทบวงصنบที่ 4 (พ.ศ. 2521) มาใช้กับตำแหน่งทางวิชาการในสาย ก. ทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ มีเงินเดือนคิดชั้น นอกจากนี้มาตรฐานที่ใช้ในการพิจารณาต่อระดับตำแหน่ง กังกล่าว ยังไม่มีมาตรฐานทางวิชาการที่แน่นอนและเป็นมาตรฐานอันเดียวกัน

การเลื่อนระดับตำแหน่งในระบบบัญชีบัน จึงเป็นไปได้โดยยากเมื่อเปรียบเทียบ กับระบบเดิม

1.3 โอกาสในการปรับเงินเดือนเนื่องจากได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต้นของตำแหน่งมีน้อย เพราะมีกลไกให้ปรับเงินเดือนอยู่ 3 ช่วง (ผศ. รศ. ก.) และในแต่ละช่วงกำหนดเงินเดือนขั้นต้นไว้ที่ เป็นเหตุให้บุคคลผู้มีวุฒิปริญญาต่างๆ ที่บรรจุเข้ารับราชการในตำแหน่งอาจารย์ มีโอกาสได้รับเงินเดือนน้อยกว่าผู้มีวุฒิอย่างเดียวกันที่เข้ารับราชการในระบบข้าราชการพลเรือนสามัญในวันเดียวกัน และได้รับเงินเดือนบีบีสหพันธ์ขั้นเท่ากัน ปรากฏรายละเอียดตามภาคผนวก 2 ผู้ที่ดำรงตำแหน่งอาจารย์จนถึงศาสตราจารย์ จะเดียเบรียบข้าราชการพลเรือนสามัญ 3 – 4 ขั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ขั้น 7,265 บาท ขั้นไป จะไม่มีโอกาสปรับขั้นเงินเดือนต่อไปได้เลย ในขณะที่ข้าราชการพลเรือนสามัญยังมีโอกาสปรับอีกถึง 6 ขั้น ยิ่งกว่านั้นสำหรับผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการอยู่แล้ว ก่อนประกาศใช้ระบบวิทยฐานะและเงินเดือนสูงกว่าขั้นต่ำของตำแหน่งถัดไป จะไม่มีโอกาสได้ปรับเงินเดือนเพิ่มขึ้น

อนึ่ง ระดับเงินเดือนสูงสุดของระบบ ก.ม. ในปัจจุบันยังต่ำกว่าระบบ ก.พ. กล่าวคือในระบบ ก.ม. ตำแหน่งศาสตราจารย์จะมีอัตราเงินเดือนสูงสุดเพียงระดับ 10 ในขณะเดียวกันกับที่ระบบ ก.พ. มีถึงระดับ 11 อันได้แก่ตำแหน่งปลัดกระทรวงหรือเทียบเท่า

สำหรับในข้อ 1.4 ตามหนังสือทบทวนมหาวิทยาลัยที่ ทม. 0202/23813 ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2522 นี้ ไม่เห็นบันดาลให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในสาย ก. ที่ได้รับอนุมัติให้ถ้าไม่ผูกอบรมมาดำเนินรวมเป็นเวลาเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ จึงมีผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในสาย ก. ท้องเสียสิทธิและผลประโยชน์อันพึงมีพึงได้

ส่วนในข้อ 1.5 นี้ เนื่องจากผลของข้อ 1.4 กล่าวถึงการไม่นับเวลาถังเก็บไว้ให้รวมเป็นเวลาเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ เป็นการขัดกับนโยบายในการพัฒนาข้าราชการซึ่งได้มีกฎหมายไว้ในมาตรา 12 (3) แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนสามัญ พ.ศ. 2518 และไม่สอดคล้องกับมติคณะกรรมการรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2517 และนอกจากนี้ยังไม่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2520–2524 ยังคงไว้

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 ระบบ

2.1.1 การปรับระดับเงินเดือนของตำแหน่งทางวิชาการในสาย ก.

ท่ามกลางการปรับระดับเงินเดือนของตำแหน่งทางวิชาการในสาย ก. ทุกตำแหน่ง โดยให้ขึ้นเรื่อยๆ แต่สูงสุดเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งระดับ กล่าวคือ

ตำแหน่ง	ระดับในปัจจุบัน	ระดับที่เสนอแนะ
อาจารย์	3-6 (7)	3-7
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	5-7 (8)	6-8
รองศาสตราจารย์	6-8 (9)	7-9
ศาสตราจารย์	7-9 (10)	8-10 (11)

โดยวิธียกเลิกกฎหมายฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2519) ข้อ 15 และให้ระดับเงินเดือนที่เสนอแนะแทน รวมทั้งให้ยกเลิกกฎหมายฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2521) ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการเพื่อกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่ง อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์และศาสตราจารย์ ให้ได้รับเงินเดือนสูงขึ้นอีกหนึ่งระดับ กล่าวคือ ยกเลิกการประเมินพิเศษ (efficiency bar) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในสาย ก. ทุกตำแหน่งสามารถเลื่อนระดับเงินเดือนให้ถึงระดับสูงสุดของแต่ละตำแหน่ง ได้ และสำหรับตำแหน่งศาสตราจารย์ระดับ 10 ให้สามารถเลื่อนระดับเงินเดือนขึ้นเป็นระดับ 11 ได้ โดยวิธีการกำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน (performance standard) ที่มีลักษณะภาวะวิสัย (objective) ที่สามารถวัดได้ (measurable) และเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของ การบริหารมหาวิทยาลัยไทย ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเสมอภาคระหว่างระดับเงินเดือนสูงสุดของ ระบบ ก.น. และระบบ ก.พ.

ทั้งนี้ ให้มีบทเฉพาะกาลในการปรับระดับเงินเดือนตามข้อเสนอแนะ เพื่อให้เกิด ความยุติธรรมในระบบ

2.1.2 การมอบอำนาจให้ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยมากขึ้น

อ.ก.ม. กรรมอธิบดีได้มอบอำนาจให้ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยให้สามารถบรรจุและแต่งตั้งข้าราชการ การพัฒนานามบัตรประจำตัวทุกตำแหน่ง โดยให้ ก.ม. ห้ามนำที่ในการออกกฎหมายเป็น หลักเกณฑ์และวิธีการให้เป็นมาตรฐานกลางไว้ แล้วให้ อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยถือปฏิบัติเพื่อ ให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารงานบุคคล

อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยที่ได้รับมอบอำนาจมากขึ้น ย่อท้องการหน่วยงานรองรับที่ สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงสมควรที่จะยกฐานะหน่วยงานด้านการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่มีฐานะเป็นเพียงแผนกให้มีฐานะเป็นกอง โดยเพิ่มอัตราข้าราชการและภารกิจแบ่งส่วนงานให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

2.1.3 การพิจารณาสิทธิ์และผลประโยชน์รวมทั้งการพัฒนาข้าราชการ

ให้ยกเลิกหนังสือทบทวนมหาวิทยาลัยที่ ทม. 0202/253813 ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2522 ซึ่งเป็นสาเหตุให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในสาย ก. ต้องเสียสิทธิ์และผลประโยชน์ ในการนับเวลาเพื่อขอตำแหน่งทางวิชาการ พร้อมทั้งให้ ก.ม. พิจารณาจัดทำแผนพัฒนา ข้าราชการพัฒนานามบัตรสาย ก. สาย ช. และสาย ก. โดยเร่งด่วน

2.2 ระยะยาวย

2.2.1 การปรับปรุงมาตรฐานกำหนดตำแหน่ง การประเมินผลงานทาง วิชาการและกระบวนการแต่งตั้งตำแหน่งทางวิชาการ

ในเบื้องต้นแม้ ก.ม. จะกำหนดมาตรฐานกลางไว้สำหรับเป็นแนวทางปฏิบัติของ มหาวิทยาลัยต่างๆ แล้วก็ตาม แต่เนื่องจากมาตรฐานกลางคั่งค่าไม่มีลักษณะกว้าง ๆ ยังไม่รักกุม ค้านคุณภาพของผลงานทางวิชาการ มีการประเมินในลักษณะที่เป็นอัลวิสัย (subjective) มาก จึงทำให้เกิดข้อยุ่งยากและมีปัญหาในการปฏิบัติหลายประการ เช่น มหาวิทยาลัยต่างๆ มักจะ กำหนดมาตรฐานของตนเพิ่มเติม ผลกระทบคือทำให้การประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อแต่งตั้งให้ ดำรงตำแหน่งทางวิชาการในสาย ก. ของมหาวิทยาลัยต่างๆ แตกต่างกันมาก ทำให้เกิดข้อ วิพากษ์วิจารณ์กันโดยทั่วไปว่าการเลื่อนตำแหน่งทางวิชาการในแต่ละมหาวิทยาลัยมีความยาก

ง่ายแตกต่างกัน ทั้งนี้ เนื่องจากมาตรฐานหรือเกณฑ์ในการเลือนทำแห่งไม่รักเจนและการใช้คุณพินิจที่แตกต่างกันของแต่ละมหาวิทยาลัย

จึงสมควรพิจารณาและปรับปรุงมาตรฐานของการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งในสาย ก. โดยมีมาตรฐานเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน โดยให้ ก.ม. เป็นผู้กำหนด มาตรฐานกลางไว้ให้มีลักษณะเด่นและมีลักษณะเป็นภาวะวิสัย (objective) ให้มากยิ่งขึ้น พร้อมทั้งพิจารณาถึงความเป็นไปได้ของเกณฑ์หรือมาตรฐานดังกล่าวโดยคำนึงถึงปัจจัยทางวิชาการและคุณภาพของประเทศไทยเป็นสำคัญ ทั้งนี้ เพื่อลดความยุ่งยากและความแตกต่างทางด้านการสภาพการณ์ของประเทศไทยเป็นสำคัญ ทั้งนี้ เพื่อลดความยุ่งยากและความแตกต่างทางด้านการปฏิบัติระหว่าง อ.ก.ม. มหาวิทยาลัยต่างๆ รายละเอียดในข้อเท็จจริงและปัจจัยทางวิชาการที่มีผลต่อการประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อเลือนทำแห่งทางวิชาการดังกล่าวอาจศึกษาได้จากรายงานผลของภาระวิจัยของคณะทำงานเพื่อศึกษาและวิจัยเกณฑ์การเลือนทำแห่งทางวิชาการในมหาวิทยาลัยต่างๆ ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้ง

สำหรับการแต่งตั้งทำแห่งทางวิชาการนี้ ในบัญชีนักการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ อ.ก.ม. เป็นผู้พิจารณาแต่งตั้ง ส่วนการแต่งตั้งทำแห่งศาสตราจารย์นั้น ก.ม. เป็นผู้แต่งตั้ง ข้อเท็จจริงที่มักปรากฏอยู่เสมอ ก็คือ กระบวนการพิจารณาแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของ ก.ม. ดำเนินไปด้วยความล้าช้ากว่าที่ควรจะเป็น ทั้งนี้ ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะในบัญชีนักการแต่งตั้งผู้ช่วยศาสตราจารย์และรองศาสตราจารย์ อ.ก.ม. ยังไม่มีองค์กรและเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านการบริหารงานบุคคลเพื่อทำหน้าที่ในด้านบริหารและธุรการและเขานุการเบื้องตนเอง ก.ม. ยังคงอยู่แล้ว จึงเป็นการยากสำหรับเจ้าหน้าที่ของทบทวน ที่จะปฏิบัติหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับ ก.ม. ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความรวดเร็ว เมื่อพิจารณาอย่างคู่ประกอบของ ก.ม. ซึ่งส่วนใหญ่ไม่สามารถให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยความรวดเร็ว เมื่อพิจารณาอย่างคู่ประกอบของ ก.ม. ที่ไม่ได้เป็นบางประการของยุทธศาสตร์ให้แก่ ก.ม. ได้อย่างเต็มที่ ประกอบกับข้อก่อนตั้ง ที่ไม่ได้เป็นบางประการของ ก.พ. ที่อนุโลมมาใช้กับ ก.ม. คัวแอล ยังมีส่วนทำให้กระบวนการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของ ก.ม. ดำเนินไปด้วยความล้าช้าโดยไม่จำเป็นยังขึ้น

นอกจากนี้ ระบบการแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการทั้งชั้น ก.ม. และ อ.ก.ม. ยังมีให้มีหลักประกันอย่างเพียงพอว่า ผู้ถูกประเมินจะได้รับการประเมินอย่างเป็นธรรม และจากผู้ประเมินที่มีคุณสมบัติเหมาะสม ทั้งนี้ เนื่องจากเกณฑ์ในการประเมินผลงานด้านคุณภาพ ยังมีลักษณะอัตลักษณ์ประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งการแต่งตั้งผู้ประเมินหรือแม้แต่รายชื่อผู้ประเมินในสาขาวิชาต่างๆ ทางราชการก็ถือเป็นความลับ ยังกว่าในทางปฏิบัติโดยทั่วไป ก.ม. มักจะแต่งตั้งผู้ประเมินผลงานทางวิชาการจากอาจารย์มหาวิทยาลัยต่างๆ

เพื่อผ่อนคลายปัญหาดังกล่าว เห็นสมควรมอบอำนาจให้อ.ก.ม. เป็นผู้พิจารณา เตղแต่งตั้งผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ นอกจากนี้ไปจากตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ ซึ่ง อ.ก.ม. เป็นผู้พิจารณาแต่งตั้งทั้งสองอย่างแล้ว โดย ก.ม. เป็นผู้ดำเนินการ กำหนดมาตรฐานกลางที่มีลักษณะภาวะวิสัยและเป็นไปได้ตามสภาพการณ์ของประเทศไทย กับค่ายควบคุมดูแลให้อ.ก.ม. ปฏิบัติตามเกณฑ์มาตรฐานดังกล่าว

นอกจากนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาระบบคุณสมบัติของผู้ประเมิน บัญชีรายชื่อและคุณสมบัติ ของผู้ประเมินประจำสาขาวิชาการต่างๆ ควรเบิกเผยแพร่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ทราบและเป็นรายชื่อที่ยอมรับกันในบรรดานักวิชาการสาขานั้น แม้การแต่งตั้งผู้ประเมินผลงานในแต่ละครั้งจะยังคงเป็นความลับก็ตาม

2.2.2 การจัดตั้งสำนักงานเลขานุการ ก.ม.

เพื่อที่จะทำการพัฒนาระบบข้าราชการผลเรือนในมหาวิทยาลัยให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น จึงเห็นสมควรให้มีการพิจารณาและจัดตั้ง “สำนักงานเลขานุการ ก.ม.” ขึ้น เพื่อทำหน้าที่พัฒนาระบบข้าราชการผลเรือนในมหาวิทยาลัยให้เหมาะสม และถอดถอนกับสภาพการณ์ที่เปลี่ยนไป รวมทั้งให้ทำหน้าที่รับผิดชอบในการพิจารณาปรับปรุง เปลี่ยนแปลง กำหนดระเบียบและแนวทางปฏิบัติ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการผลเรือนในมหาวิทยาลัย เพื่อส่งเสริมหรือสนับสนุน ให้การปฏิบัติราชการของข้าราชการผลเรือนในมหาวิทยาลัยได้ดีนีนไปอย่างมีประสิทธิภาพ

เนื่องจากในปัจจุบันทบทวนมหาวิทยาลัยมีภาระกิจมากมายทางด้านการจัดการอุดมศึกษา ทั้งในส่วนมหาวิทยาลัยของรัฐและสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดังนั้น การบริหารงานบุคคลของระบบราชการผลเรื่องในมหาวิทยาลัยจึงมีภาระก้องมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยเฉพาะด้วยการจัดตั้งสำนักงานเลขานุการ ก.ม. สังกัดทบทวนมหาวิทยาลัย และจัดการบริหารงานในรูปด้วยคณะกรรมการ โดยมีองค์ประกอบของกรรมการ ซึ่งจะมาจากการเลือกตั้ง แต่งตั้ง และช่องทางกรรมการ โดยมีองค์ประกอบของกรรมการ ซึ่งจะมาจากการเลือกตั้ง แต่งตั้ง และเป็นโดยคำแนะนำจำนวนหนึ่ง การจัดแบ่งงานในหน่วยงานดังกล่าวให้เป็นไปตามความจำเป็นและความเหมาะสมเพื่อให้สามารถดำเนินภารกิจดังกล่าวข้างต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ.

2.2.3 การจัดร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย

สมควรให้มีการพิจารณาและจัดร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ขึ้นใช้ใหม่แทนพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย พ.ศ. 2507 ซึ่งพระราชบัญญัติถูกยกเลิกเมื่อเพียง 5 มาตรฐานจากนั้น การบริหารงานบุคคลของ ก.ม. ให้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน โดยการนำเอกสารและระเบียบต่างๆ ที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน สามารถนำไปใช้โดยอนุโลม ทำให้ไม่มีความคล่องตัวและขาดเอกสารในการบริหารงานบุคคลของ ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ในมหาวิทยาลัยขึ้นใหม่ นอกจากจะมีหลักการและเหตุผลที่สำคัญเพื่อให้พระราชบัญญัติเกิด ขึ้นกับการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยฉบับที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้นเป็นของคน เองแล้ว ยังเป็นการส่งเสริมและพัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลของข้าราชการพลเรือนใน มหาวิทยาลัยให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นอีกด้วย

2.2.4 การยกเลิกระดับเงินเดือน (ชี)

ในระยะยาว ควรพิจารณาหากagency เลิกจ้างทั้งหมดก็คงคำแนะนำแห่งทางวิชาการใน สาย ก. ทุกตำแหน่งเสีย โดยให้เหลือแต่เพียงอัตราเงินเดือนขั้นต่ำและขั้นสูงของตำแหน่ง ตามบัญชีหมายเลขอ 2 กล่าวคือ

ตำแหน่ง

อัตราเงินเดือน (ตามบัญชี 2)

อาจารย์	2,385 – 11,225
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	5,945 – 12,265
รองศาสตราจารย์	7,265 – 13,365
ศาสตราจารย์	8,045 – 15,225

อนึ่ง เพื่อให้ผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางวิชาการตำแหน่งต่างๆ ตามโครงสร้างของอัตราเงินเดือนขั้นต่ำและขั้นสูงถักส่วน ได้ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ จึงเห็นสมควรให้ อ.ก.ม. เป็นผู้กำหนดมาตรฐานการปฏิบัติงาน (performance standard) ซึ่งมีลักษณะภาวะวิสัย (objective) ไว้เป็นแนวทางปฏิบัติคัวย

ภาคผนวก 1
**แสดงการเปรียบเทียบฐานะตำแหน่งทางวิชาการก่อนและหลังการปรับสู่
 ระบบจำแนกวิทยฐานะ (academic rank classification)**

ชั้นเดิม	ระดับตำแหน่ง ในปัจจุบัน	ตำแหน่งในการบริหารงานของ ข้าราชการพลเรือนสามัญ	ฐานะตำแหน่งทางวิชาการ	
			เดิม	ปัจจุบัน
พิเศษ	11	ปลัดกระทรวง		
	10	อธิบดี		
	9	รองอธิบดี	ศาสตราจารย์	
	8	ผู้อำนวยการกอง		
	7	ผู้อำนวยการกอง	รองศาสตราจารย์	ศาสตราจารย์
	6	หัวหน้ากองหรือหัวหน้าแผนกใหญ่	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	รองศาสตราจารย์
	5	หัวหน้าแผนกเล็ก		ผู้ช่วยศาสตราจารย์
	4	หัวหน้าแผนกเล็ก	อาจารย์	อาจารย์
ครรช.	3	ประจำแผนก	อาจารย์	อาจารย์

หมายเหตุ (1) คัดแปลงจาก ปฐมนิรันต์ “อาจารย์มหาวิทยาลัยไทย : ปัญหา ภาระ กดดัน และทางออก,” พัฒนบริหารศาสตร์ ปีที่ 18 เล่มที่ 3 (กรกฎาคม) 2521 หน้า 566

(2) การเปรียบเทียบจะดำเนิน มกราคม 2522

ក្រសួងពេទ្យទាន		ក្រសួងពេទ្យប្រុយប្រុយហេតុ		ក្រសួងពេទ្យប្រុយប្រុយប្រុយហេតុ		ក្រសួងពេទ្យប្រុយប្រុយហេតុ	
ក្រសួង	រដ្ឋប្រជាក់	រដ្ឋប្រជាក់	រដ្ឋប្រជាក់	រដ្ឋប្រជាក់	រដ្ឋប្រជាក់	រដ្ឋប្រជាក់	រដ្ឋប្រជាក់
	3-6	3-7	10,745)	(4)-6	(4)-7	10,745)	(4)-(10 ពាន់ ពាន់)
			11			11	
	នរោប់ ពាន់ ពាន់	នរោប់ ពាន់ ពាន់	នរោប់ ពាន់ ពាន់	នរោប់ ពាន់ ពាន់	នរោប់ ពាន់ ពាន់	នរោប់ ពាន់ ពាន់	នរោប់ ពាន់ ពាន់
ក្រសួងរាជរដ្ឋសែន	រដ្ឋប្រជាក់	6	11	8	13	10	19
	រដ្ឋប្រជាក់					5	7
តម្លៃ	រដ្ឋប្រជាក់	9	8	11	10	13	16
គ្រារាណរាជរដ្ឋសែន	(ប្រចាំខែ)	9	8	11	10	19	10

ພາກສະເໜີ (1) ດີວ່າວ່າຮຽນຮາກນໍາຫຼັງມາຮຽນຮາກນີ້ໄດ້ຮຽນຮາກຕົວອຸນເນື້ອກົບອຸນປະກຳກົມ່ງທີ່ມີຄວາມ

(3) กองงานชุมชนชาววายุโลก ให้ฟื้นฟูสังคมเวียดนาม 0202/ว.4 ลงวันที่ 21 กันยายน 2522 กำหนดนัดเงินเดือนสำหรับการเงินของบัญชีบานาห์ รองผู้อำนวยการกองทุนฯ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2523 ในครั้งนี้

บัญชีเงินเดือนข้าราชการพลเรือน บัญชี 2

20	3045																		
19	2865																		
18	2686																		
17	2505																		
16	2385																		
15	2265																		
14	2145	4025	4925	6245	8045														
13	2025	3805	4685	5945	7625	10745													
12	1905	3585	4465	5645	7265	10265													
11	1785	3405	4245	5405	6905	9785													
10	1685	3225	4025	5165	6545	9305	11225	12265	13365	14565									
9	1610	3045	3805	4925	6245	8885	10745	11745	12815	13965	16225								
8	1535	2865	3585	4685	5945	8465	10265	11225	12265	13365	14565								
7	1460	2685	3405	4465	5645	8045	9785	10745	11745	12815	13965								
6	1395	2505	3225	4245	5405	7265	9305	10265	11225	12265	13365								
5	1330	2385	3045	4025	5165	7265	8885	9785	10745	11745	12815								
4	1265	2265	2865	3805	4925	6905	8465	9305	10265	11225	12265								
3	1200	2145	2685	3585	4685	6545	8045	8885	9785	10745	11745								
2	1140	2025	2505	3405	4465	6245	7625	8465	9305	10265	11225								
1	1080	1905	2385	3225	4245	5945	7265	8045	8885	9785	10745								
๘	๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗
๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	๑๕	๑๖	๑๗	๑๘	๑๙	๒๐	๒๑	๒๒	๒๓	๒๔	๒๕	๒๖	๒๗	๒๘	๒๙	๒๓

ເນື້ອງຮັດ

1. ເຊີມ ກວົງ, "ກ.ພ. ກົບການພັນຫຼັກຮັດກາ", ກົດລຶກກະບຽນ 50 ປີ ແທນກາໃຫຍ່ມາຍ
ຈຳຕັ້ງຮະນັບຂ້າງການພັດເອັນ, ພຣະນະກົວ : ໄຊພິມພົບກໍາຮະຫຼາກພິມພົບ, 2622 ຫຼັກ 78
2. ຮາຍດະເອີຄອງນາເພາະກາດດັ່ງດ້ວຍທີ່ການໄດ້ຈາກຮາຍງານຂອງກຸ່ມກຳງານ ເພື່ອສຶກຫາເວົ້ອງຮັດນີ້
ເງິນເຄືອນຂອງອາຈານທີ່ມາດີເປັນທີ່ກຳນົດໄດ້ແລ້ວ ຮັງກຸ່ມກຳງານ ທີ່
ໄດ້ເສັນອອົດການບົດສັບຕໍ່ຄວາມມັນທີ່ກຳນົດໄດ້ ຖວມມັນທີ່ກຳນົດໄດ້ ຕົວມັນທີ່ກຳນົດໄດ້ 1504 ລົງວັນທີ 20
ດຸມພັນນີ້ 2622 ຕ່ອນໄກເຄືອນພິມພົບກໍາຮະຫຼາກພິມພົບ ບົດ 19 ຂົມນີ້ 2 (ເມນາຍນ) 2622
ໂຄຍໃຊ້ຫຼືວ່າ "ການວິເຄາະທີ່ຄວາມກາພຂອງກຸ່ມກຳງານທີ່ກຳນົດໄດ້ກາງວິຊາການໃນສາຍ ກ." ໃນຄອດມັນສາງຄວາມກຳນົດໄດ້
ໜັກ 252 - 278.

ตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ในระบบเดิม ที่มือคราเงินเดือนชั้นเอกเทียบเท่าตำแหน่งหัวหน้า กอง ซึ่งได้แก่ระดับ 6 ขั้น 5,945 บาท ในระบบบ้ำจุบัน

ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ในระบบบ้ำจุบันขั้นต้นได้รับเงินเดือนระดับ 6 ขั้น 5,945 บาท เทียบเท่าตำแหน่งหัวหน้ากองหรือหัวหน้าแผนกใหญ่ ซึ่งต่ำกว่าตำแหน่งรองศาสตราจารย์ในระบบเดิมที่มือคราเงินเดือนชั้นพิเศษ เทียบเท่าตำแหน่งผู้อำนวยการกองได้แก่ ระดับ 7 ขั้น 7,265 บาท

ตำแหน่งศาสตราจารย์ ในระบบบ้ำจุบันขั้นต้นได้รับเงินเดือนระดับ 7 ขั้น 7,265 บาท เทียบเท่าตำแหน่งผู้อำนวยการกองหรือหัวหน้าฝ่าย ซึ่งต่ำกว่าตำแหน่งศาสตราจารย์ในระบบเดิมที่มือคราเงินเดือนชั้นพิเศษ ซึ่งได้แก่ ระดับ 9 ขั้น 8,885 บาท เทียบเท่าตำแหน่งรองอธิบดีในระบบบ้ำจุบัน

การเปรียบเทียบฐานะตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ ก่อนและหลังการปรับสู่ระบบจำแนกวิทยฐานะ (academic rank classification) ปรากฏรายละเอียดตามภาพนواugh 1

สำหรับในข้อ 1.2 จะเห็นได้ว่า การเดือนตำแหน่งทางวิชาการในระบบเดิม ไม่มีการติดชั้น กล่าวคือ เดือนตำแหน่งจากอาจารย์ หรือ โท เอก และพิเศษ ได้ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ มือคราเงินเดือนถึงขั้นต่ำของระดับตำแหน่งที่จะเดือนขึ้นไป ในบ้ำจุบันได้นำ เอาระบบจำแนกวิทยฐานะ (academic rank classification) และการประเมินคุณสมบัติและผลงานทางวิชาการ เพื่อกำหนดให้ได้รับเงินเดือนสูงขึ้นอีกหนึ่งระดับ (efficiency bar) ตาม กฎบวงจุนบับที่ 4 (พ.ศ. 2521) มาใช้กับตำแหน่งทางวิชาการในสาย ก. ทำให้ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ มีเงินเดือนติดชั้น นอกจากนี้มาตรฐานที่ใช้ในการพิจารณาเดือนระดับตำแหน่ง ตั้งแต่ 4 ยังไม่มีมาตรฐานทางวิชาการที่แน่นอนและเป็นมาตรฐานอันเดียวกัน

การเดือนระดับตำแหน่งในระบบบ้ำจุบัน จึงเป็นไปได้โดยยากเมื่อเปรียบเทียบ กับระบบเดิม